

ogsaa gjerne kunde have ladet Arbeidet udføre i Danmark.

Den Anmodning, jeg vil stille til den høitærede Indenrigsminister, er derfor, at han vil benytte sin Indflydelse til, at, saavidt det er gjørligt, de Arbeider, der foranlediges ved Jernbanebygningen, kunne blive foretagne her i Landet, eller at dog idetmindste de danske Haandværkere og Industribrivende kunne faae Leilighed til at konkurrere dertil; thi end ikke det troer jeg de ved denne Sag have havt.

Besvarelse: Naar man anerkjender den Driftighed, den Iver og den Maadeholdenhed imod Modstand, som den meget ærede Minister har givet Beviser paa ved at bringe Sagen om Jernbanen til Helsingør frem, saa kan man dog, forekommer det mig, ikke see bort fra den særegne Stilling, hvori den meget ærede Minister nu er kommen. Stillingen er i mine Tanker saa særegen, at jeg ikke ganske veed, hvorledes jeg skal benævne den. Det er jo klart, at Forholdet er blevet det omvendte af hvad det pleier at være. Naar et Aktieselskab ønsker at sætte et Foretagende i værk, og det skal have specielle Begunstigelser af Lovgivningen, da er det jo Veien, at et saadant Aktieselskab henvender sig til Ministeriet med Anmodning om, at den nødvendige Lov derom maa blive givet. Her have vi det modsatte Forhold. Det er Ministeriet, som søger en Bemyndigelse til at træffe en vis Foranstaltning under den Forudsætning, at Jernbaneselskabet vil ansøge derom; thi, vel at mærke, Bestyrelsen for Jernbaneselskabet er ikke kompetent til at gjøre det; dertil skal endnu komme Generalforsamlingens Beslutning. Nu forekommer det mig, at det ikke blot er Ministeren, der er kommen i en særegen Stilling, men ogsaa Lovgivningsmagten. Det er noget ganske Særegt, at Lovgivningsmagten sætter sig i Bevægelse for et privat Selskab, inden dette endnu har foretaget de nødvendige Skridt, og dertil maa endnu erindres, at den Generalforsamling, som i sin Tid skal komme til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, ved en tidligere lignende Leilighed har viist en ganske særegen Fremgangsmaade. Hvis jeg ikke har opfattet den meget ærede Ministers Anthyndinger urigtigt,

har der gjort sig særlige private, pekuniære Interesser gjældende ved hiin Leilighed. Nu forekommer det mig, at vi ikke have nogen Sikkerhed for, at ikke noget Lignende atter vil skee ved en tilkommende Generalforsamling. Jeg indrømmer naturligviis, at dersom Banen skal fremmes i dette Aar, saa er det nødvendigt, at der dertil gives en Bemyndigelse fra Lovgivningsmagten; men hvis det nu ogsaa var nødvendigt, at Rigsdagen tog Beslutning derom, saa vides det jo, at dette ikke er tilstrækkeligt. Lovgivningsmagten bestaaer, foruden Rigsdagen, af Hans Majestæt Kongen. Jeg skjønner nu ikke, at det vil være nødvendigt for den meget ærede Minister at forelægge dette Lovforslag, naar det gaar igjennem i Rigsdagen, for Hs. Majestæt Kongen til Underkrift, førend Andragendet er indkommet fra Generalforsamlingen af Aktionærerne. Det forekommer mig, at der kunde allerede fra Jernbanebestyrelsens Side være gjort Skridt, som kunde have stillet Sagen, i det Mindste ikke lidet, anderledes. Bestyrelsen har ikke indkaldt til nogen Generalforsamling. Af hvilken Grund er der ikke samme Dag, som Andragendet til Indenrigsministeren skete, indvarslet til en Generalforsamling, der kunde tage Beslutning derom? Der var en anden Fremgangsmaade, som Jernbanebestyrelsen kunde have brugt: om den ikke kunde have sikret sig ved en Afstemning, seer jeg ikke, hvad der kunde have været i veien for, at Bestyrelsen havde sat sig i Bevægelse for at anmode Aktionærerne om at samles og forhandle Sagen. Hvorfor kunde Aktionærerne ikke have henvendt sig til Rigsdagen om, at en sliq Bemyndigelse maatte gives? Man vilde derved dog i det Mindste have en tilnærmelsesviis Sikkerhed for, at Sagen vilde blive afgjort saaledes, som man ønsker det. Men naar hverken Aktionærerne eller Jernbanebestyrelsen have gjort det mindste Skridt for at komme Sagen nærmere, men have væltet det Hele over paa den meget ærede Minister, for at han skulde sætte Rigsdagen i Bevægelse, da haaber jeg dog i det Mindste, at den meget ærede Minister ikke vil forelægge Sagen for Hs. Majestæt til Underkrift, førend Jernbaneselskabet er indkommet med et Andragende om den Ting, hvorom der handles.